

Konstantinopel, den 7. August 1918

Forfølg

U. M.		Bil.
24. AUG. 1918		
ØR. /39	AFD. <i>A</i>	SAG. /

Hr. Udenrigsminister,

"Ikdam" bragte i Forgaars den overraskende Meddelelse at den af de tyrkiske Myndigheder under Krigen deporterede armeniske og arabiske Befolkning snart vil blive sendt tilbage til de Steder i Riget hvor den hører hjemme, og det forlød samtidig, at den i saa Henseende trafne menneskekerlige Bestemmelse skyldtes et ønske, som den nye Sulten skal have gjort gældende, efter den opsigtsvakkende Audiens, i hvilken han forleden Dag modtog Lederen af Oppositionen i Senatet, Ahmed Riza, der som indberettet allerede ved flere Lejligheder har talt de ikke-tyrkiske Folks Sag i det ottomanske Parlament.

Den Omstændighed at det var "Ikdam", der kunde bringe den første Meddelelse om denne vigtige Beslutning, før "Tannine" havde faaet Tid til at forberede den offentlige Mening og bortforklare Regeringens nye tilsynsladende inkonsekvente Holdning i Sagen, blev, hører jeg, ogsaa straks opfattet i Stambul som et Tegns paa at den var blevet paavunget Ministeriet af Kronen, trods den Skade Pachaerne Talaat og Envers Prestige og Indflydelse let kan lide derved, og deres Venner var saubart endnu i Gaar heller ikke i Stand til at bringe den i Overensstemmelse med den Maade, paa hvilken disse 2 Ministres hidtil har søgt at løse de armeniske og arabiske Spørgsmaal.

Som Grund til de omfattende Deporteringer

Hr. Udenrigsminister Erik Scavenius

&c.   R. af Dbg.   &c.   &c.

12. August 1918

angav Regeringen nemlig som bekendt i sin Tid bl.a. at Hensynet til Rigets Sikkerhed og Krigestyrke set fra et militært Standpunkt ubetinget gjorde den nødvendige, og H.E. Talaat Pacha har senere altid bestemt nægtet at tage sentimentale Hensyn, naar det blev henstillet til ham at mildre de energiske Forholdsregler, ved Hjælp af hvilke han og Enver pacha under Krigen stadig har sørget for at komme alle eventuelle separatistiske Bevægelser i Forkæbet.

Regeringens Modstandere hævdede derfor ogsaa straks at den ny Beslutning paa en eklatant Maade desavouerede dens hidtidige Politik, som den mener var uforsvarlig, usædvanlig og upolitisk.

Storvæbrenes fortrolige Forklaring i Komitéen, saaledes som den er kommet sig for Øre i Dag, skal inddelertid gaa ud paa at Porten saa endre sin Politik for saa vidt angaar det armeniske Spørgsmaal, naar den ikke kan forhindre at der foreløbig bliver oprettet et uafhængigt Armenien i Kaukasus.

Regeringen har, hører jeg, at det lille uafhængige Armenien i Betragtning af det ringe Indbyggerantal, det vil faa, vil vise sig ikke at være levedygtigt, naar den blot sørger for at det ingen større Tilvækst faar ved Indvandring af ottomanske Armeniere fra Tyrkiet, indenfor hvis Grænser den derfor i Fremtiden saa tilstaa dem fordelagtige Livevilkkaar paa deres Hjemsteder, til hvilke de endnu føler sig knyttet, og til hvilke man af den Grund nu vil tillade dem at vende tilbage, for at de ikke skal udvandre efter Krigen og muliggøre Banevejen af en stærk armenisk Stat.

Om hvorledes Regeringen officielt vil forklare Beslutningen, og om hvorledes den overhovedet vil forklare den for Arabernes Vedkommende, uden at dens Afseelse tager Skade, deraf har jeg derisod endnu intet hørt.

Med den mest udmærkede Højagtelse forbliver jeg,

Er. Minister,

Deres erbedigste